

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการส่งเสริมพฤติกรรมการกล้าแสดงออกด้วยกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติจะมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรม

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ จะมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ทั้งนี้เนื่องมาจาก

1. ผู้วิจัยได้พัฒนาการเล่นนิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ จำนวน 4 เรื่องคือ

1) นิทานเรื่องแม่ไก่แดงตัวน้อย 2) นิทานเรื่องกระต่ายกับเต่า 3) นิทานเรื่องกากับนกยูง 4) นิทานเรื่องราชสีห์กับหนู โดยผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น มีเนื้อหาที่ช่วยสร้างแรงจูงใจให้เด็กกล้าแสดงออก การเล่นนิทานยังเป็นการเปิดโอกาสการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็กและเด็กกับเด็ก ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่จะเข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่นได้มากขึ้น การจัดกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติสามารถพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้นได้อย่างแน่นอน ถึงแม้ว่าการจัดกิจกรรมในช่วงแรก เด็กยังไม่กล้าแสดงออก ยังไม่กล้าพูด ไม่กล้าตัดสินใจ และยังไม่อยากมีส่วนร่วมในการแสดงเท่าที่ควร แต่เนื่องด้วยนวัตกรรมของเราที่ทำการสร้างขึ้นมีคุณภาพและเร้าความสนใจของผู้เรียน จึงทำให้เด็กมีความกระตือรือร้นอยากที่จะเรียนรู้ต่อไป

2. หลังจากการทำกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติมาได้สักระยะ ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าพฤติกรรมของเด็กเปลี่ยนไปกล่าวคำทักทาย “สวัสดีค่ะ” (ครู) เมื่อมาโรงเรียนหรือตามสถานที่ต่างๆ กล้าแนะนำตัวเอง บอกชื่อ สกุล ชื่อเล่น และตอบคำถามคุณครูเมื่อออกมาทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน ความเป็นผู้นำในการแสดงและนำเพื่อนๆ ออกกำลังกาย กล้าทำกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติตามนิทานหรือกิจกรรมอื่นๆ กล้าสนทนาถามตอบร่วมกับครูเมื่อครูขอความคิดเห็น เด็กเริ่มมีความเชื่อมั่น มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละวันมากขึ้น กล้าตัดสินใจ กล้าพูด และมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมด้วยตนเอง มีความสนุกสนาน ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้ รู้จักให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในขณะเตรียมตัวทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ นิตยา ดอกกระถิน (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดประสบการณ์การแสดง บทบาทสมมติประกอบการเล่นนิทานที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยหลังการจัดประสบการณ์การแสดง

บทบาทสมมติประกอบการเล่า นิทานสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติ ประกอบการเล่านิทาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จารุณี ศรีเผือก (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของ เด็กปฐมวัย ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ ต่างกัน หลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ ด้วยการตอบคำถามและด้วยการแสดง บทบาทสมมติ ผลวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพด้วยการ แสดงบทบาทสมมติมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางสังคมสูงกว่า การจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ ด้วยการตอบคำถามและมีความฉลาดทางอารมณ์ระดับสูง มีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมทางสังคมสูงกว่าเด็ก ปฐมวัยที่มีความฉลาดทางอารมณ์ระดับกลางและระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แพง พิมพรภิรมย์ (2553, หน้า 44) พบว่าพฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นสิ่งจำเป็น และสำคัญสำหรับ ครูปฐมวัย ผู้ดูแลเด็กหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมให้เด็กตั้งแต่เยาว์วัย เพราะเด็กเริ่มส่งสมความกล้า แสดงออกให้เป็นทักษะพื้นฐาน ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ทักษะทางสังคม และการอยู่ร่วมกันอย่างมี ความสุข ตลอดจนสามารถพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกให้อยู่ในระดับสูงได้

การสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติจากผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการฝึกโดยใช้ กิจกรรมการเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกเพิ่มมากขึ้นกว่า เด็กที่ไม่ได้รับการฝึกอย่างเป็นระดับ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้การเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาท สมมติสามารถพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกได้ จึงควรใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมในเด็ก ปฐมวัยต่อไป
- 2) การสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ไม่ควรจัดซ้ำกันบ่อยๆ ในเรื่องเดียวเรื่องหนึ่งควรมี หลากหลาย เพราะถ้าเด็กเล่นบทบาทสมมติในเรื่องเดิมๆ จะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่ายได้ง่าย
- 3) การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในเด็กปฐมวัยนั้น ควรคำนึงถึงความรู้พื้นฐานและวุฒิภาวะ ของเด็ก ตลอดจนมีการสร้างบรรยากาศและการเสริมแรงอย่างเหมาะสม เพื่อจะได้ส่งเสริมพฤติกรรม กล้าแสดงออกได้อย่างเต็มความสามารถ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ครูปฐมวัยควรตระหนักถึงการสังเกตและการจดบันทึกพฤติกรรมของเด็กอย่างต่อเนื่อง และ สม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ควรใช้วิธีสอนแบบใดให้ เหมาะสมกับพฤติกรรม ของเด็กที่ครูต้องการปลูกฝัง ปรับปรุง หรือพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น
2. ครูปฐมวัยควรนำกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติไปพัฒนาหรือ ส่งเสริม พฤติกรรมและบุคลิกภาพด้านอื่นๆ ของเด็กปฐมวัย เช่น ทักษะการพูด การทำงานร่วมกัน และความมีคุณธรรม เป็นต้น

3. ในการศึกษาเรื่องนี้ครั้งต่อไปควรมีการเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมเพื่อให้ผลการทดลองมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น